

Sygn. akt IV U 1745/14/N

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Gawron

Protokolant: protokolant sądowy Dorota Tabor

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z wniosku Z. P.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziałowi (...) w K.

o odszkodowanie

na skutek odwołania Z. P.

od decyzji Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddziału (...) w K.

z dnia 7 listopada 2014 r. znak ZS-GO- (...), GO - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 1745/14/N

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie

z dnia 22 kwietnia 2016 r.

Decyzją z dnia 7 listopada 2014 r., znak ZS-GO- (...), GO- (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił odwołującemu się Z. P. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej z dnia 16 lutego 2014 r. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników z dnia 20 grudnia 1990 roku za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności:

- 1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym lub
- 2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej, lub
- 3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności, lub

4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej.

Zgodnie z art. 45 ust. 4 powyższej ustawy Kasa ustala okoliczności i przyczyny wypadku przy pracy rolniczej. Osoba upoważniona przez Prezesa Kasy ma prawo dokonać oględzin miejsca i przedmiotów związanych z wypadkiem oraz przeprowadzić dowody z zeznań poszkodowanego i świadków. Natomiast zgodnie z art. 10 ust 2 pkt 2 tejże ustawy jednorazowe odszkodowanie nie przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli będąc w stanie nietrzeźwości lub będąc pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, sam w znacznym stopniu przyczynił się do wypadku. Organ rentowy wskazał, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku z dnia 16 lutego 2016 roku nie potwierdziło zeznań złożonych przez odwołującego się do protokołu. W ocenie inspektora dokonującego oględzin miejsca i przedmiotów związanych z wypadkiem, cielęta w oborze odpowiadały w dniu wizytacji w gospodarstwie tj. w dniu 4 sierpnia 2014 r. wyglądem wiekowi 3-4 miesięcy, co przeczy informacji, że ocielily się w dniu 16 lutego 2014 r. Nadto ustalono, że w chwili zdarzenia odwołujący się był pod wpływem alkoholu.

Z. P. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, iż w dniu wypadku około godziny 21:30 szedł z obory do domu po ciepłą wodę, która była potrzebna przy cieleniu krowy. Odwołujący potknął się na schodach i upadł na plecy. Chcąc się ratować przed upadkiem ściągnął ręką ważący około 80 kg betonowy posąg lwa, ustawiony na schodach przed wejściem do domu. Posąg ten spadając na odwołującego się z wysokości około 90 cm, przygniótł mu prawą stronę ciała. Żona odwołującego się ciągnęła z niego posąg, a następnie wraz z zięciem zaprowadziła go do domu. Odwołując się trafił do szpitala, gdzie po prawie dwóch tygodniach został wybudzony ze śpiączki farmakologicznej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując jednocześnie argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Niespornym w sprawie było, że odwołujący się Z. P. podlegał w dniu zdarzenia tj. 16 lutego 2014 roku ubezpieczeniu wypadkowemu rolników.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się prowadzi gospodarstwo rolne, hodując bydło, kury, gęsi i kaczki. Odwołujący się posiada narzędzia rolnicze takie jak ciągnik, pług, brony talerzowe, glebogryzarkę, rozsiewacz do nawozów i kombajn.

Dowód: zeznania świadka J. I., k. 21-22 oraz 28-34; zeznania świadka Ł. R., k. 34-41; zeznania świadka J. R., k. 42-47; zeznania odwołującego się, k. 47-51.

W dniu 16 lutego 2014 r. około godziny 22: 00 odwołujący się wracał z obory do domu w celu zabrania ciepłej wody, gdyż miała celić się krowa. W trakcie wchodzenia po schodach do domu odwołujący się przewrócił się i upadł na plecy, a następnie został przygnieciony przez betonowy, osiemdziesięciokilogramowy, przymocowany do podłoża, posąg lwa.

Dowód: protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej – akta rentowe; zeznania świadka B. P., k. 54-55; zeznania odwołującego się, k. 47-51.

Odwołujący się leżał przygnieciony na plecach, zaś pomocy udzielili mu żona i zięć, zdejmując z niego posąg i wprowadzając go do domu. Następnie żona odwołującego się wezwała pogotowie. Odwołujący się oczekując na przyjazd karetki leżał w łóżku i nie pił alkoholu. Pogotowie przyjechało 10-20 minut po wezwaniu i zabrało odwołującego się do szpitala.

Dowód: Dowód: zeznania świadka J. I., k. 21-22 oraz 28-34; zeznania świadka Ł. R., k. 34-41; zeznania świadka J. R., k. 42-47; zeznania świadka B. P., k. 54-55; zeznania odwołującego się, k. 47-51.

W wyniku wypadku z dnia 16 lutego 2014 r. odwołujący się doznał stłuczenia wątroby (segmenty I, IV A i B), uszkodzenia żyły głównej, urazu wielonarządowego złamania żeber IX i X oraz VI i VIII po stronie prawej. Nadto u odwołującego się stwierdzono stan po urazie jamy brzusznej – krwotok i krwiak zaotrzewnowy.

Przeprowadzone w szpitalu badanie wykazało, że w dniu zdarzenia odwołujący się był pod wpływem alkoholu (alkohol etylowy w surowicy – 0,47 promila).

Dowód: dokumentacja medyczna – akta rentowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodu z dokumentacji zgromadzonej w aktach, której prawdziwość i treść nie budziła wątpliwości.

Nadto podstawą ustalenia stanu faktycznego były zeznania świadków J. I., J. R., Ł. R. i B. P. oraz zeznania odwołującego się.

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne zeznania świadków J. I., J. R. i Ł. R., gdyż były logiczne i spójne. Należy podkreślić, iż osoby te nie były świadkami wypadku odwołującego się, a zatem nie dysponowały odpowiednią wiedzą na temat przebiegu samego zdarzenia. Świadkowi ci zgodnie zeznali, iż po wypadku nikt z domowników nie podawał odwołującemu się alkoholu do picia, jak również nie widzieli, aby odwołujący się sam sięgnął po alkohol.

Oceniając zaś zeznania świadka B. P. i odwołującego się Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie w jakim znajdowały pokrycie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Sąd nie dał wiary tym osobom w zakresie w jakim twierdzili, iż odwołujący się przed wypadkiem nie spożywał alkoholu. Należy bowiem podkreślić, iż przeprowadzone w szpitalu badanie wykazało, iż odwołujący się był pod wpływem alkoholu (0,47 promila), zaś ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, żeby odwołujący się pił alkohol po wypadku. Żaden ze świadków nie zeznał, aby odwołujący się pił alkohol po wypadku przed przyjazdem karetki, zaś biorąc pod uwagę stan odwołującego się nie sposób przyjąć, iż odwołujący się mógł po wypadku samodzielnie udać się do kuchni i spożyć alkohol. W związku z tym należy uznać, iż odwołujący się był pod wpływem alkoholu już w chwili wypadku.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U.2016.277 j.t.), za wypadek przy pracy rolniczej uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło podczas wykonywania czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo pozostających w związku z wykonywaniem tych czynności: 1) na terenie gospodarstwa rolnego, które ubezpieczony prowadzi lub w którym stale pracuje, albo na terenie gospodarstwa domowego bezpośrednio związanego z tym gospodarstwem rolnym lub 2) w drodze ubezpieczonego z mieszkania do gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, albo w drodze powrotnej, lub 3) podczas wykonywania poza terenem gospodarstwa rolnego, o którym mowa w pkt 1, zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej albo w związku z wykonywaniem tych czynności, lub 4) w drodze do miejsca wykonywania czynności, o których mowa w pkt 3, albo w drodze powrotnej.

Zgodnie z art. 10 ust 2 pkt 2 powyższej ustawy jednorazowe odszkodowanie nie przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli będąc w stanie nietrzeźwości lub będąc pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych lub innych środków o podobnym działaniu, sam w znacznym stopniu przyczynił się do wypadku.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd uznał, iż odwołującemu się nie przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej z dnia 16 lutego 2014 r., gdyż została spełniona przesłanka określona w art. 10 ust 2 pkt 2 powyższej ustawy. Jak wynika bowiem z ustalonego stanu faktycznego sprawy odwołujący się w chwili zdarzenia z dnia 16 lutego 2014 r. był pod wpływem alkoholu. Należy podkreślić, iż w toku postępowania strony nie kwestionowały faktu, że w wyniku badania przeprowadzonego w

szpitalu u odwołującego się stwierdzono zawartość alkoholu etylowego w surowicy – 0,47 promila. Tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z zeznań świadków nie wynika, aby odwołujący się pił alkohol dopiero po wypadku, czekając na przyjazd karetki. Ponadto niewiarygodne wręcz byłoby uznanie, że powód ze złamanymi ośmioma żebrami, stłuczoną wątrobą i pękniętym jelitem wstał o własnych siłach i przeszedł go kuchni po to tylko by napić się alkoholu. Zasady doświadczenia życiowego nakazują wątpić by jedynym pragnieniem osoby po ciężkim wypadku było spożycie alkoholu. Całokształt okoliczności nakazuje zatem przyjąć, iż odwołujący się pił alkohol przed wypadkiem. W związku z tym należy stwierdzić, iż bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostawała okoliczność w jaki sposób odwołujący się ściągnął na siebie betonowy posąg lwa oraz czy w dniu 16 lutego 2014 roku w gospodarstwie odwołującego ocielila się krowa. Skoro bowiem odwołujący się w chwili zdarzenia był pod wpływem alkoholu to zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego należy przyjąć, iż wychodząc w takim stanie po schodach do domu sam w znacznym stopniu przyczynił się do wypadku, a zatem zachodziła okoliczność wyłączająca prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej.

Mając powyższe na uwadze, na zasadzie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.